

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ТРАНСПОРТНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ПРОГРАМА

**додакового вступного випробування
для вступу на навчання для здобуття ступеня бакалавра
за спеціальністю 275 «Транспортні технології (на автомобільному
транспорті)» (освітні програми «Транспортні технології та управління
на автомобільному транспорті», «Організація міжнародних перевезень»,
«Митна справа у транспортній галузі», «Управління дорожнім рухом»)
на перший (зі скороченим строком навчання) курс
на основі освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста**

Програму додаткового вступного випробування розроблено фаховою атестаційною комісією для проведення вступних випробувань для вступу на навчання для здобуття ступеня бакалавра за спеціальністю 275 «Транспортні технології (на автомобільному транспорті)» (освітні програми «Транспортні технології та управління на автомобільному транспорті», «Організація міжнародних перевезень», «Митна справа у транспортній галузі», «Управління дорожнім рухом»).

ЗМІСТ

Загальні положення	4
Питання, винесені на додаткове вступне випробування.....	5
1. Основи вантажних автомобільних перевезень	5
2. Основи транспортних систем	6
3. Технічні засоби транспортних процесів.....	7
4. Організація міжнародних автомобільних перевезень.....	8
5. Митне оформлення	9
4. Організація дорожнього руху	10
5. Транспортне планування міст.....	11
6. Технічні засоби організації дорожнього руху	12
Критерії оцінювання підготовленості вступників	13
Додаток А. Форма білета додаткового вступного випробування	17

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Додаткове вступне випробування для вступу на навчання для здобуття ступеня бакалавра передбачає перевірку здатності до участі у фаховому вступному випробуванні осіб, які вступають для здобуття ступеня бакалавра на основі освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста, здобутого за іншою (неспорідненою) спеціальністю.

Вступник допускається до подальшої участі у вступних випробуваннях за умови успішного проходження додаткового вступного випробування.

Програма додаткового вступного випробування для вступу на навчання для здобуття ступеня бакалавра за спеціальністю 275 «Транспортні технології (на автомобільному транспорті)» (освітні програми «Транспортні технології та управління на автомобільному транспорті», «Організація міжнародних перевезень», «Митна справа у транспортній галузі», «Управління дорожнім рухом») на основі освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста, здобутого за іншою (неспорідненою) спеціальністю, розроблена фаховою атестаційною комісією, містить питання з основ спеціальності (базових положень транспортних технологій на автомобільному транспорті та управління дорожнім рухом).

Білет додаткового вступного випробування містить чотири питання за програмою додаткового вступного випробування, які передбачають надання вступником розгорнутої теоретичної відповіді. Відповіді на питання вступник наводить на бланках письмової відповіді.

Додаткове вступне випробування для вступу на навчання іноземних громадян проводиться у формі співбесіди.

Вступнику пропонують чотири питання за програмою додаткового вступного випробування, які передбачають надання вступником розгорнутої усної теоретичної відповіді.

ПИТАННЯ, ВИНЕСЕНІ НА ДОДАТКОВЕ ВСТУПНЕ ВИПРОБУВАННЯ

1. Основи вантажних автомобільних перевезень

1. Поняття про вантаж, небезпечний вантаж, швидкопсувний вантаж.
2. Поняття про вантаж, великоваговий вантаж, великогабаритний вантаж, довгомірний вантаж.
3. Поняття про вантаж, класифікація вантажів за різними ознаками.
4. Поняття про тару та її класифікація.
5. Поняття «контейнер». Класифікація контейнерів.
6. Призначення та види штрихового кодування вантажів.
7. Складові елементи упаковки: етикетки, товарні знаки, ярлики, кольєретки, штрих-код, QR-код, голограма.
8. Маркування вантажів. Види маркування.
9. Характеристика піддонів.
10. Характеристика видів тари.
11. Причини, що викликають втрати вантажів.
12. Пломбування вантажів.
13. Фізико-хімічні властивості вантажів.
14. Об'ємно-масові характеристики вантажів.
15. Поняття «якість вантажу». Методи визначення якості вантажів.

Список рекомендованої літератури

1. Воркут А.И. Грузовые автомобильные перевозки / А.И. Воркут. – К. : Высш. шк., 1986. – 447 с.
2. Горев А.Э. Грузовые автомобильные перевозки / А.Э. Горев. – М. : Академия, 2004. – 288 с.
3. Горев А.Э. Основы грузоведения / А.Э. Горев, Е.М. Олещенко. – М. : Академия, 2005. – 288 с.
4. Пашков А.К., Полярин Ю.Н. Пакетирование и перевозка тарно-штучных грузов / А.К. Пашков, Ю.Н. Полярин. – М. : Транспорт, 2000. – 254 с.
5. Вельможин А.В. Технология, организация и управление грузовыми автомобильными перевозками / А.В. Вельможин, В.А. Гудков, Л.Б. Миротин. – Волгоград : Волгогр. гос. техн. ун-т, 2000. – 304 с.
6. Вільковський Є.К. Вантажознавство / Є.К. Вільковський, І.І. Кельман, О.О. Бакуліч. – Львів : Інтеллект – Захід, 2007. – 496 с.
7. Сарафанова Е.В. Грузовые автомобильные перевозки / Е.В. Сарафанов, А.А. Евсеева, Б.П. Копцев. – М. : Март, 2006. – 480 с.
8. Вельможин А.В. Грузовые автомобильные перевозки / А.В. Вельможин, В.А. Гудков, Л.Б. Миротин, А.В. Куликов. – М. : Горячая линия – Телеком, 2006. – 560 с.
9. Организация перевозок грузов / В.М. Семенов, В.А. Болотин и др. – М. : Академия, 2008. – 304 с.

2. Основи транспортних систем

1. Класифікація маршрутів перевезення вантажів.
2. Види транспорту, що входять до транспортної системи України.
3. Фактори, що впливають на вибір виду транспорту при перевезенні вантажів.
4. Характеристика маятникових маршрутів.
5. Характеристика розвізних і збірних маршрутів.
6. Характеристика кільцевих маршрутів.
7. Характеристика розвізно-збірних маршрутів.
8. Визначення транспорту та його складових.
9. Техніко-експлуатаційні показники роботи автотранспортних засобів.
10. Маршрутизація партійних перевезень.
11. Значення транспортних вузлів у процесі перевезення вантажів.
12. Роль автомобільного транспорту при доставці вантажів за системою «від дверей до дверей».
13. Поняття про годинну продуктивність роботи автомобіля. Її основні складові (при простому циклі перевезень).
14. Поняття про собівартість автомобільних перевезень та перелік її складових (при простому циклі перевезень).
15. Транспортний процес та його елементи.

Список рекомендованої літератури

1. Воркут А.И. Грузовые автомобильные перевозки / А.И. Воркут. – [2-е изд.]. – К. : Вища школа, 1986. – 447 с.
2. Дмитриченко М.Ф. Основи теорії транспортних процесів і систем: [навч. посібник для ВНЗ] / М.Ф. Дмитриченко, Л.Ю. Яцківський, С.В. Ширяєва, В.З. Докуніхін. – К. : ВД «Слово», 2009. – 336 с.
3. Гудков В.А. Теория транспортных процессов и систем: учебник [для вузов] / В.А.Гудков, А.В. Вельможин, Л.В.Миротин. – М. : Транспорт, 1998. – 167 с.
4. Управління автомобільним транспортом : [навч. посіб. для студ. напряму «Транспортні технології» вищ. навч. закл.] / П.Р. Левковець, Д.В. Зеркалов, О.І. Мельниченко, О.Г. Казаченко. – [2-ге вид., випр. та доп.]. – К. : Арістей, 2008. – 420 с.
5. Прокудін Г.С. Моделі і методи оптимізації перевезень у транспортних системах / Г.С. Прокудін. – К. : НТУ, 2006. – 224 с.
6. Единая транспортная система : [учебник для вузов] / В.Г. Галабурда, В.А. Персианов, А.А. Тимошин и др.]; под ред. В.Г. Галабурды. – [2-е изд.]. – М. : Транспорт, 2001. – 303 с.

3. Технічні засоби транспортних процесів

1. Класифікація автотранспортних засобів.
2. Ознаки автомобілів-самоскидів.
3. Характеристика автомобілів-фургонів.
4. Призначення, класифікація та область використання контейнерів.
5. Автотранспортні засоби для перевезення контейнерів.
6. Поняття транспортного пакету.
7. Класифікація автомобілів-самонавантажувачів.
8. Різновиди вилочних навантажувачів.
9. Загальна характеристика навантажувально-розвантажувальних засобів.
10. Класифікація вантажозахватних пристроїв.
11. Автотранспортні засоби для перевезення довгомірних вантажів.
12. Автотранспортні засоби для перевезення важковагових вантажів.
13. Класифікація піддонів.
14. Класифікація контейнерів.
15. Різновиди цистерн.

Список рекомендованої літератури

1. Александров М.Г. Подъемно-транспортные машины / М.Г. Александров. – М. : Высш. шк., 1985. – 520 с.
2. Вахламов В.К. Подвижной состав автомобильного транспорта / В.К. Вахламов. – М. : Академия, 2003. – 480 с.
3. Дегтярев Г.Н. Организация и механизация погрузочно-разгрузочных работ на автомобильном транспорте : учебное пособие / Г.Н. Дегтярев. – М. : Транспорт, 1980. – 264 с.
4. Савин В.И. Перевозки грузов автомобильным транспортом / В.И. Савин. – М. : Дело и сервис, 2002. – 544с.
5. Ширяев С.А. Транспортные и погрузочно-разгрузочные средства / С.А. Ширяев и др. – М. : Горячая линия. Телеком, 2007. – 848 с.
6. Якобашвили А.М. Специализированный подвижной состав для грузовых автомобильных перевозок / А.М. Якобашвили. – М. : Транспорт, 1985. – 223 с.
7. Зуев Ф.Г. Механизация погрузочно-разгрузочных, транспортных и складских работ / Ф.Г. Зуев и др. – М.: Агропромиздат, 1988. – 448 с.
8. Дмитриченко М.Ф. Транспортні технології в системах логістики / М.Ф. Дмитриченко та інші. – К. : Інфотрансдор, 2007. – 676 с.
9. Гриф М.И. Автотранспортные средства с грузоподъемными устройствами для перевозки грузов в контейнерах и пакетах / М.И. Гриф. – М. : Транспорт, 1989. – 239 с.

4. Організація міжнародних автомобільних перевезень

1. Загальна характеристика міжнародних перевезень.
2. Призначення тахографів на автотранспортних засобах, що здійснюють міжнародні перевезення.
3. Основні положення Європейської Угоди, що стосується роботи екіпажів транспортних засобів.
4. Контрольні пристрої на автотранспортних засобах. Цифрові та аналогові тахографи.
5. Визначення понять «автомобільний перевізник», «замовник транспортних послуг», «рахунок транспортних послуг», «товарно-транспортна накладна».
6. Визначення понять: «міжнародні перевезення вантажів», «міжнародні перевезення пасажирів», «транспортний засіб», «напівпричіп».
7. Міжнародні транспортні коридори, їх призначення.
8. Визначення понять: «важковаговий транспортний засіб», «спеціалізований транспортний засіб», «небезпечний вантаж».
9. Екологічні вимоги до автотранспортних засобів, які виконують міжнародні перевезення.
10. Міжнародна товарно-транспортна накладна CMR. Відповідальність та обов'язки сторін.
11. Мета та види страхування при виконанні міжнародних перевезень вантажів.
12. Документи, необхідні для виконання міжнародних автомобільних перевезень.
13. Задачі та діяльність АсМАП України.
14. Оформлення документів при виконанні міжнародних перевезеннях.
15. Книжка МДП (Carnet TIR) як основний адміністративний елемент системи міжнародних дорожніх перевезень.

Список рекомендованої літератури

1. Международные автомобильные перевозки : пособие / Костюченко Л.М., Докиль Л.П., Кучинский Ю.Ф. [и др.] – К. : Бланк-Пресс, 2010. – 175 с. – ISBN 978-966-883-08-2.
2. Холопова К.В. Экономика и организация внешнеторговых перевозок : учеб. / К.В. Холопова – М. : Юрист, 2000. – 684 с.
3. Курганов В.М. Международные грузовые автомобильные перевозки : учеб. пособ. / Курганов В.М., Миротин Л.Б. – Тверь : Альба, 1999. – 142 с.
4. Кунда Н.Т. Організація міжнародних автомобільних перевезень : навч. посіб. / Н.Т. Кунда – К. : Слово, 2010. – 462 с.
5. Доброход С.О. Організація міжнародних автоперевезень : навч. посіб. / С.О. Доброход, І.П. Кость. – Львів : СПОЛОМ, 2006. – 176 с. – ISBN 978-966-665-482-6.

5. Митне оформлення

1. Види складів тимчасового зберігання.
2. Здійснення митної брокерської діяльності.
3. Продовження строку тимчасового зберігання товарів митницею, з дозволу якої ці товари були розміщені на складі.
4. Митний брокер, митна брокерська діяльність.
5. Вільні митні зони.
6. Митні платежі.
7. Види мита в Україні
8. Митний статус товарів.
9. Документи, що підтверджують країну походження товару.
10. Декларація митної вартості.
11. Методи визначення митної вартості товарів, що ввозяться в Україну відповідно до митного режиму імпорту.
12. Митне оформлення гуманітарної допомоги.
13. Загальний строк тимчасового зберігання товарів під митним контролем.
14. Кваліфікаційні вимоги до агента з митного оформлення (представника митного брокера).
15. Продаж товарів магазинами безмитної торгівлі.

Список рекомендованої літератури

1. Закон України № 4495-VI від 13.03. 2012 «Митний кодекс України». – Офіційне видання «Голос України» від 21.04 2012 – № 73-74. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/450-2012-%D0%BF>.
2. Наказ МФУ №631 від 30.05.2012 «Про затвердження Порядку виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення товарів із застосуванням митної декларації на бланку єдиного адміністративного документа». – Офіційне видання «Офіційний вісник України» від 31.08.2012 – № 64, стор. 63. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1360-12>.
3. Наказ МФУ №651 від 30.05.2012 «Про затвердження Порядку заповнення митних декларацій на бланку єдиного адміністративного документа». – Офіційне видання «Офіційний вісник України» від 31.08.2012 – № 64, стор. 94. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1372-12>.
4. Закон України № 1212-XIV від 04.11.1999 «Про єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон України» – «Офіційний вісник України» від 17.12.1999 – № 48, стор. 1. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1212-14>.
5. Закон України № 584-VII від 19.09.13 «Про Митний тариф України» – Офіційне видання «Відомості Верховної Ради» від 23.05.2014 – № 20-21, стор.1677. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/584-18>.

6. Організація дорожнього руху

1. Поняття про організацію дорожнього руху.
2. Задачі організації дорожнього руху.
3. Система «автомобіль – водій – дорога – середовище».
4. Система «дорожні умови – транспортні потоки».
5. Поняття про транспортний потік.
6. Основні характеристики транспортного потоку.
7. Інтенсивність руху транспортного потоку. Зміна в часі і просторі.
8. Склад транспортного потоку. Вплив на умови руху.
9. Поняття про швидкості руху.
10. Поняття інтервалу слідування у транспортному потоці.
11. Зв'язок основних характеристик транспортного потоку.
12. Основна діаграма транспортного потоку.
13. Пропускна здатність автомобільних доріг та вулиць.
14. Рівень завантаження доріг.
15. Забезпечення безпеки дорожнього руху.

Список рекомендованої літератури

1. Коноплянко В.И. Организация и безопасность дорожного движения. – М. : Транспорт, 1991. – 183 с.
2. Організація та регулювання дорожнього руху : підручник / За заг. ред. В.П. Поліщука; О.О. Бакуліч, О.П. Дзюба, В.І. Єресов та ін. – К. : Знання України, 2011. – 467 с. – ISBN 978-966-316-299-7.
3. Системологія на транспорті. У 5 кн. / За заг. ред. М.Ф. Дмитриченка. – К. : Знання України, 2006. – Кн. IV: Організація дорожнього руху / Гаврилов Е.В., Дмитриченко М.Ф., Лановий О.Т., Поліщук В.П. та ін. – 452 с.
4. Організація дорожнього руху : навч. посіб. / А.М. Пальчик. – К. : НТУ, 2011. – 228 с.
5. Хомяк Я.В. Организация дорожного движения. – К. : Вища школа, 1986. – 271 с.

7. Транспортне планування міст

1. Класифікація і типологія міст.
2. Поняття про рівень автомобілізації та його вплив на транспортні проблеми міст.
3. Структура міста і основні елементи його території.
4. Функціональне зонування території міста.
5. Класифікація міських шляхів сполучення.
6. Планувальні структури вулично-дорожньої мережі міста та їх характеристики.
7. Класифікація вулично-дорожньої мережі міста.
8. Поперечні профілі міських доріг і вулиць.
9. Розрахунок ширини проїзної частини міських доріг і вулиць.
10. Пропускна здатність смуги руху міської магістралі.
11. Пропускна здатність багатосмугової проїзної частини.
12. Пересічення міських доріг і вулиць на одному рівні.
13. Розв'язки міських доріг і вулиць на різних рівнях.
14. Структура населення міста та його рухомість.
15. Параметри міських пасажирських потоків.

Список рекомендованої літератури

1. Організація та регулювання дорожнього руху: підручник / За заг. ред. В.П. Поліщука; О.О. Бакуліч, О.П. Дзюба, В.І. Єресов та ін. – К. : Знання України, 2011. – 467 с. – ISBN 978-966-316-299-7.
2. Транспортне планування міст / за заг. ред. В.П. Поліщука; Поліщук В.П., Красильнікова О.В., Дзюба О.П. – К. : Знання України, 2013. – 317 с.
3. Державні будівельні норми України. ДБН 360-92**. Містобудування. Планування і забудова міських і сільських поселень. – К. : Державний комітет будівництва, архітектури та житлової політики України, 2002.
4. Державні будівельні норми України. ДБН В.2.3-5-2001. Споруди транспорту. Вулиці та дороги населених пунктів. – К. : Державний комітет будівництва, архітектури та житлової політики України, 2001.
5. Лобанов Е.М. Транспортная планировка городов. – М. : Транспорт, 1990. – 240 с.

8. Технічні засоби організації дорожнього руху

1. Транспортні проблеми і роль технічних засобів організації дорожнього руху в їх вирішенні.
2. Класифікація технічних засобів організації дорожнього руху.
3. Нормативні документи та акти, що регламентують вимоги щодо технічних засобів організації дорожнього руху та їх застосування.
4. Дорожні знаки, їх призначення та класифікація.
5. Форма, колір та розміри дорожніх знаків.
6. Правила установки дорожніх знаків.
7. Зона дії дорожніх знаків.
8. Повторення та дублювання дорожніх знаків.
9. Дорожня розмітка, її призначення та класифікація.
10. Світлофорне регулювання руху на ізольованому перехресті.
11. Критерії необхідності впровадження світлофорного регулювання.
12. Класифікація світлофорів.
13. Дислокація світлофорів, світлофори дублери і повторювачі.
14. Структура циклу світлофорного регулювання: фази, такти, перехідні інтервали.
15. Мета, принципи, суть і визначення координованого світлофорного регулювання.

Список рекомендованої літератури

1. Організація та регулювання дорожнього руху: підручник / За заг. ред. В.П. Поліщука; О.О. Бакуліч, О.П. Дзюба, В.І. Єресов та ін. – К. : Знання України, 2011. – 467 с. – ISBN 978-966-316-299-7.
2. Єресов В.І., Григор'єва О.В. Технічні засоби організації дорожнього руху : навч. посіб. – К. : НТУ, 2017. – 144 с. – ISBN 978-966-632-267-1.
3. Кременец Ю.А., Печерский М.П., Афанасьев М.Б. Технические средства организации дорожного движения : учебник для вузов. – М. : ИКЦ «Академкнига», 2005. – 279 с.
4. ДСТУ 2587 – 2010 Розмітка дорожня. Загальні технічні вимоги. Методи контролювання. Правила застосування. – К. : Держспоживстандарт, 2011.
5. ДСТУ 4092 – 2002 Світлофори дорожні. Загальні технічні вимоги. Правила застосування та вимоги безпеки. – К. : Держспоживстандарт, 2002.
6. ДСТУ 4100 – 2014 Знаки дорожні. Загальні технічні умови. Правила застосування. – К. : Держспоживстандарт, 2014.

КРИТЕРІЇ
оцінювання підготовленості вступників
на додатковому вступному випробуванні
для вступу на навчання для здобуття ступеня бакалавра
за спеціальністю 275 «Транспортні технології (на автомобільному
транспорті)» (освітні програми «Транспортні технології та управління
на автомобільному транспорті», «Організація міжнародних перевезень»,
«Митна справа у транспортній галузі», «Управління дорожнім рухом»)

Структура оцінки додаткового вступного випробування

Оцінка додаткового вступного випробування (за шкалою від 100 до 200 балів) складається із суми балів, виставлених фаховою атестаційною комісією в результаті перевірки письмової роботи вступника, виконаної ним на додатковому вступному випробуванні, за відповіді вступника на кожне з чотирьох питань білета додаткового вступного випробування.

Порядок оцінювання підготовленості вступників

Оцінка додаткового вступного випробування визначається у такому порядку:

- 1) виставляють бали за відповіді на кожне питання білета додаткового вступного випробування, виходячи із наведених нижче критеріїв оцінювання відповідей;
- 2) обчислюють оцінку додаткового вступного випробування за формулою:

$$O = 100 + \sum_{i=1}^4 B_i,$$

де B_i – кількість балів за відповідь на i -е питання.

Відповіді у чернетці не перевіряються та до уваги не беруться.

Критерії оцінювання відповідей на питання

Відповідь на кожне питання може бути оцінена балами від 0 до 25, виходячи із наведених у таблиці характеристик відповіді.

Кількість балів	Характеристика відповіді
19–25	<p>Повна, наведена у логічно правильній послідовності відповідь, яка свідчить про всебічні, систематизовані та глибокі знання з поставленого питання; демонструє здатність вступника вільно оперувати здобутими знаннями: диференціювати та інтегрувати їх, відтворювати та аналізувати отриману інформацію, робити обґрунтовані висновки та узагальнення, виявляти й відстоювати власну позицію, переконливо висловлювати думку та чітко формулювати відповідь.</p> <p>Як правило, таку оцінку отримує вступник, який відповів на питання не менше ніж на 90 %.</p> <p>Відповідь оцінюють у 25 балів тільки за умови надання вичерпної відповіді на питання.</p>
12–18	<p>Досить повна, без суттєвих неточностей, наведена у логічно правильній послідовності відповідь, яка свідчить про ґрунтовні та систематизовані знання з поставленого питання; демонструє здатність вступника впевнено оперувати здобутими знаннями: відтворювати та аналізувати отриману інформацію, пояснювати основні закономірності, робити висновки, чітко висловлювати думку та формулювати відповідь.</p> <p>Як правило, таку оцінку отримує вступник, який відповів на питання на 70–90 %.</p>
6–11	<p>Не зовсім повна, із неточностями та окремими незначними помилками, наведена в основному у правильній послідовності відповідь, яка свідчить про задовільні знання з поставленого питання, демонструє здатність вступника відтворювати основну інформацію відповідно до поставленого питання.</p> <p>Як правило, таку оцінку отримує вступник, який відповів на питання на 50–70 %.</p>
1–5	<p>Фрагментарна, із суттєвими неточностями та принциповими помилками відповідь, яка свідчить про неповноту знань з поставленого питання, демонструє наявність у вступника утруднень при відтворенні інформації відповідно до поставленого питання.</p> <p>Як правило, таку оцінку отримує вступник, який відповів на питання менше ніж на 50 %.</p>
0	Відповідь не надано або надана відповідь не відповідає поставленому питанню

Оцінка додаткового вступного випробування від 100 до 119 балів вважається незадовільною.

КРИТЕРІЇ
оцінювання підготовленості вступників
на додатковому вступному випробуванні (співбесіді)
для вступу на навчання для здобуття ступеня бакалавра
за спеціальністю 275 «Транспортні технології (на автомобільному
транспорті)» (освітні програми «Транспортні технології та управління
на автомобільному транспорті», «Організація міжнародних перевезень»,
«Митна справа у транспортній галузі», «Управління дорожнім рухом»)
іноземних громадян

Структура оцінки додаткового вступного випробування (співбесіди)

Оцінка додаткового вступного випробування (за шкалою від 0 до 100 балів), проведеного у формі співбесіди, складається із суми балів, виставлених фаховою атестаційною комісією за результатами співбесіди зі вступником на додатковому вступному випробуванні за відповіді на кожне з чотирьох питань для співбесіди.

Порядок оцінювання підготовленості вступників

Оцінка додаткового вступного випробування, проведеного у формі співбесіди, визначається у такому порядку:

1) виставляють бали за відповіді на кожне питання для співбесіди виходячи із наведених нижче критеріїв оцінювання відповідей;

2) обчислюють оцінку додаткового вступного випробування за формулою:

$$O = \sum_{i=1}^4 B_i ,$$

де B_i – кількість балів за відповідь на i -е питання для співбесіди.

Критерії оцінювання відповідей на питання

Відповідь на кожне питання для співбесіди може бути оцінена балами від 0 до 25.

Відповідь на питання оцінюють таким чином:

- від 19 до 25 балів ставлять вступнику, який надав повну, у логічно правильній послідовності відповідь, яка свідчить про всебічні, систематизовані та глибокі знання з поставленого питання; демонструє здатність вступника вільно оперувати здобутими знаннями: диференціювати та інтегрувати їх, відтворювати та аналізувати отриману інформацію, робити обґрунтовані висновки та узагальнення, виявляти й відстоювати власну позицію, переконливо висловлювати думку та чітко формулювати відповідь. Як правило, таку оцінку отримує вступник, який відповів на питання не менше ніж на 90 %. Відповідь оцінюють у 25 балів тільки за умови надання вичерпної відповіді на питання;

- від 12 до 18 балів ставлять вступнику, який надав досить повну, без суттєвих неточностей, у логічно правильній послідовності відповідь, яка свідчить про ґрунтовні та систематизовані знання з поставленого питання; демонструє здатність вступника впевнено оперувати здобутими знаннями: відтворювати та аналізувати отриману інформацію, пояснювати основні закономірності, робити висновки, чітко висловлювати думку та формулювати відповідь. Як правило, таку оцінку отримує вступник, який відповів на питання на 70–90 %;

- від 6 до 11 балів ставлять вступнику, який надав не зовсім повну, із неточностями та окремими незначними помилками, в основному у правильній послідовності відповідь, яка свідчить про задовільні знання з поставленого питання, демонструє здатність вступника відтворювати основну інформацію відповідно до поставленого питання. Як правило, таку оцінку отримує вступник, який відповів на питання на 50–70 %;

- від 1 до 5 балів ставлять вступнику, який надав фрагментарну, із суттєвими неточностями та принциповими помилками відповідь, яка свідчить про неповноту знань з поставленого питання, демонструє наявність у вступника утруднень при відтворенні інформації відповідно до поставленого питання. Як правило, таку оцінку отримує вступник, який відповів на питання менше ніж на 50 %;

- 0 балів ставлять вступнику, який не надав відповідь на поставлене питання або надана вступником відповідь не відповідає поставленому питанню.

Оцінка проведеного у формі співбесіди додаткового вступного випробування від 0 до 59 балів вважається незадовільною.

Додаток А.

ЗРАЗОК БІЛЕТА ДОДАТКОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТРАНСПОРТНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ДОДАТКОВЕ ВСТУПНЕ ВИПРОБУВАННЯ

*Спеціальність 275 «Транспортні технології (на автомобільному транспорті)»
Освітня програма «_____»*

Ступінь бакалавра

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова Приймальної
комісії

Голова фахової
атестаційної комісії

Білет № _____

1. Текст питання

2. Текст питання

3. Текст питання

4. Текст питання

Затверджено на засіданні Вченої Ради факультету транспортних та інформаційних технологій 27 березня 2019 року, протокол № 8.